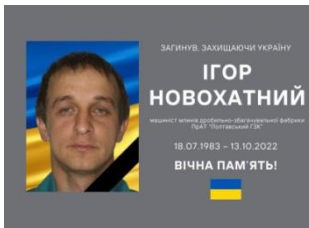

До історії російсько-української війни (24.02.2022 – ...)

Загиблі та нагороджені

Ігор Новохатний, виявивши стійкість і мужність при виконанні військового обов'язку, у бою за Україну, її свободу і незалежність загинув 13.10.2022 поблизу населеного пункту Торське Донецької області.

Працівник Феррекспо 01 серпня 2022 року Ігор став на захист України, вступивши до лав Збройних Сил України. Майже рік він вважався зниклим безвісти, рідні та близькі Ігоря жили надією та сподіваннями, що він живий, але сталося непоправне.

На війні проти російських загарбників загинув командир-штурмовик із Полтавщини **Юрій Сочка**. Про це у Фейсбуці повідомляє Вільний ФОРУМ Залізничників.

Відомо, що раніше Юрій працював провідником у Кременчуцькому резерві.

Служив у 46 аеромобільній бригаді ДШВ Збройних сил України.

Івасенко Володимир Юрійович - «Вольф». 11.07.1978р. – 29.09.2023р.

Захищаючи рідну землю, у бою поблизу Новомихайлівки Донецької області, смертю Героя поліг кременчужанин Володимир Івасенко. Про це повідомив у Фейсбуці Євген Цимбал.

Івасенко Володимир Юрійович - «Вольф» - був членом Кременчуцької «Свободи», брав участь у партійних заходах, балотувався від націоналістів у депутати Кременчуцької міської ради. Один із співзасновників ветеранської ГО «Кременчуцький патріотичний клуб «Доброволець», комбатант «Легіону Свободи», громадський активіст, та справжній патріот, з перших днів приймав активну участь у «Революції Гідності».

2 жовтня 2023 року, під час виконання бойового завдання із захисту територіальної цілісності Батьківщини, загинув молодший лейтенант **Кононенко Сергій Валентинович**.

Про це повідомляє Департамент соцзахисту населення Кременчука у Фейсбуці.

Сталося це поблизу населеного пункту Міньківка, Бахмутського району, Донецької області.

Сергій був призваний на військову службу 26 травня 2023 року.

Цього разу військовослужбовця забрала не ворожа куля, не артобстріл на передовій, а раптова смерть. Військовослужбовець **Левченко Дмитро Іванович**, 05.09.1971 року народження помер 04.10.2023, перебуваючи вдома у відпустці.

Про це інформує Новогалещинська громада.

Захисту України воїн віддав понад два з половиною роки свого життя, так, як з 26.03.2021 року прийняв для себе рішення проходити військову службу за контрактом. Тож був одним із перших, хто став на захист держави, коли ворог прийшов на нашу українську землю.

Кременчук попрощався із **Русланом Кусенковим**, який загинув 11 жовтня 2023 року під час виконання бойового завдання із захисту територіальної цілісності Батьківщини, відсічі та стримування збройної агресії російської федерації проти України, поблизу населеного пункту Катеринівка, Донецької області. призваний на військову службу 26 лютого 2022 року та був капітаном. Він народився 22 серпня 1975 році Закінчив військовий коледж, був прикордонником. Коли розпочалась повномасштабна війна, активні бойові дії, то 26 лютого 2022 року, підписав рапорт з командиром військової частини, яка в нас формувалась. Це бригада тероборони. Став командиром роти і відправився в зону бойових дій. Це був досвідчений військовий. Дуже спортивний хлопець. Займався східними единоборствами

Кременчук прощався з **Олександром Лабунським**, життя якого забрала повномасштабна війна росії проти України. з початком активних бойових дій Олександр Лабунський прийшов до Кременчуцького РТЦК та СП і був зарахований до лав Збройних Сили України. *отрапив він в одну з наших бригад, і в ході бойових дій (це сталося в Харківській області, під Куп'янськом) підрозділ попав під артобстріл. І, на жаль, 12 жовтня цього року перед населеним пунктом Калинове наш Олександр загинув. Герой, тому що в Польщі вже три роки працював, але коли почалася війна, то приїхав і пішов захищати Україну.*

На Запорізькому напрямку загинув водій розвідувальної роти із Кременчуцького району

16 жовтня поблизу населеного пункту Вербове на Запорізькому напрямку при виконанні бойового завдання, в результаті мінометного обстрілу, героїчно загинув наш земляк з Козельщини **Андрій Філінський**. Про це повідомляє Козельщинська Громада.

"Солдат, водій розвідувальної роти, загинув як Герой, проявивши мужність і стійкість у бою за нашу Батьківщину!", - йдеться в повідомленні. Прощання з Андрієм Філінським відбулося 26.10.2023 від будинку загиблого.

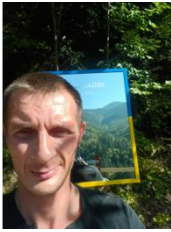
17 жовтня 2023 року загинув **Куковинець Василь Іванович** – кременчуківець, який народився 18 серпня 1971 року та був призваний на військову службу 10.03.2023, потім – направлений в зону бойових дій, де був головним сержантом. Його життя обірвалося під час виконання бойового завдання із захисту територіальної цілісності Батьківщини, відсічі та стримування збройної агресії російської федерації проти України поблизу населеного пункту Колесніківка, Харківської області під час масованого артилерійського обстрілу. 30 жовтня Кременчуківці в останню путь провели Куковинця Василя Івановича.

31 липня 2023 року, під час виконання бойового завдання із захисту територіальної цілісності Батьківщини, відсічі та стримування збройної агресії російської федерації проти України, загинув **Василищенко Ілля Володимирович**. Сталося це поблизу населеного пункту Бахмут, Донецької області.

Ілля проходив військову службу за контрактом з 9 травня 2023 року та був солдатом. Залишились мати, батько та брат.

Поховання Іллі Василиченка відбудлося 07.11.2023,

Кременчук попрощався з загиблим на війні **Квасницею Олександром Ярославовичем**. Він у званні молодшого сержанта пішов добровольцем до Кременчуцького районного РТЦК та СП 14 лютого цього року.

Олександр загинув 31 жовтня в районі Авдіївки на Донеччині, мужньо виконуючи військовий обов'язок в бою за Україну.

Олександр Олегович Овчаренко народився 21 серпня 1991 року.

Він закінчив середню школу №3 та пішов працювати. Останнім часом працював на «Кременчукм'ясо». Його знали як дуже хорошого водія. Олександр проходив військову службу з 23 лютого 2023 року і був старшим водієм взводу. 31 жовтня 2023 року Олександр Овчаренко загинув в районі населеного пункту Авдіївка.

У нього залишилась мати, батько, дружина і двоє маленьких доньок

На щиті назавжди повернувся додому Захисник України мешканець Горішніх Плавнів - **Олександр Донець**. Прощання з Героєм відбулося 15 листопада 2023 року:

поховали на Алеї Слави м. Горішні плавні..

Молодшого сержанта-штурмовика **Юрія Беркелю** також провели в останню путь у Кременчуці. Він поліг 6 листопада цього року у бою під Авдіївкою. Народився Захисник у нашому місті 17 лютого 1972 року. до початку повномасштабного вторгнення Беркеля служив у десантно-штурмових військах. Був розвідником, потім звільнився. Про це розповів військовий із позивним «Художник».

Тривалий час Юрій працював на Кременчуцькому заводі дорожніх машин. Його майстер Сергій Чеботарьов згадує загиблого як професіонала своєї справи. Проте з повномасштабним вторгненням Юрія знову призвали на війну. 26 лютого 1923 року чоловіка направили в одну із механізованих бригад.

«А так, як він був хлопцем досвідченим, став молодшим командиром. Тож вів своїх хлопців на штурмові дії. До цього був розвідником одного з десантно-штурмових бригад. Він володів будь-якою стрілецькою зброєю, міг керувати автоматичною зброєю. Тому це була досвідчена людина, яка свій досвід передавала іншим. Це був патріот.

Проте 6 листопада під Авдіївкою, що у Донецькій області, його відділення потрапило під дуже масовий артилерійський та мінометний обстріл.

Його останнім спочинком стане Меморіал для поховання учасників бойових дій Свіштовського кладовища.

*6 листопада 2023 року героїчно загинув, захищаючи територіальну цілісність України під час агресії військ російської федерації, в районі населеного пункту Авдіївка Донецької області, **Станіслав Олексійович Стеценко**. Народився 8 лютого 1971 року. Він закінчив ПТУ №2 і тривалий час працював на різних міських підприємствах, де зарекомендував себе як вправний столяр. Його знали багато кременчужан за якісні вироби з дерева*

та золоті руки.

Чоловік мав законне право не йти на війну, адже мав трьох дітей. Але як розповів військовий з позивним «Художник», Станіслав не міг сидіти на місці, адже його друзі та знайомі відправилися захищати Україну. 14 липня 2023 року він був призваний як снайпер та записаний до однієї зі штурмових бригад. Стеценко Станіслав проходив військову службу з 14 липня 2023 року і був рядовим. Поховання відбулося 27.11.2023 у м. Кременчуці.

Нагороджені

Історія кременчуцького нацгвардійця з позивним Ярема 4 серпня 2023

«Під атакою ворожої техніки ми робили неможливе»...

Бойовий шлях воїна, який неодноразово давав відсіч окупантам.

Військовий шлях нацгвардійця Ярослава з позивним Ярема почався у 2018 році, коли проходив строкову службу в Одесі. Він вирішив своє життя поєднати з військовою службою та стати військовим. У 2019 році хлопець підписав контракт з однією з частин Центрального територіального управління НГУ.

Під час проходження служби, Ярослав брав участь в зоні проведення Операції Об'єднаних Сил. Молодий, але загартований подіями на Сході країни.

«У 2021 році я вирішив, що хочу навчатись, хочу знати більше про військову техніку. Разом зі своїм побратимом Дубом ми вирушили на навчання до Навчального Центру Національної гвардії України. Я ретельно вивчав кожну деталь, кожен механізм. Саме ці знання та досвід у поводженні з технікою знадобилися мені під час наступу ворога у лютому», - говорить Ярема.

Після навчання гвардієць отримав посаду командира машини БМП.

«У лютому 22-го, під час повномасштабного наступу країни агресора, ми отримали бойову задачу: оборона та утримання рубежів Волновахи. Вирушили на місце. Ми прикривали вогнем групи нацгвардійців та воїнів ЗСУ задля того, щоб вони мали можливість робити маневри. Але був випадок, коли наша БМП опинилася у танковому бою, просто посеред вулиці – на відкритій місцевості. Ми були як на долоні у ворога, під його прямим вогнем. Щоб зберегти екіпаж, відійшли до початкових позицій. Ми тримали оборону понад чотирьох діб», - розповідає він.

Після Волновахи наш підрозділ передислокували до міста Вугледар. Та вже наступного дня ми отримали нове завдання - зачистити та обороняти селище Степне Донецької області.

Ярема згадує: *«Зі своєю групою ми вирушили як піхота, адже наша «БеХА» там була б як ціль номер один. На третю добу, завдяки спільним діям ми вибили окупанта із селища та почали тримати оборону».*

Розумними росіян не назвеш...

«Я просто не розумів їх логіки, вони йшли до нас у котел. Окупанти розуміли, що селище під нашим контролем й все одно йшли з атаками. На п'яту добу, вони почали бити по нас «Градами» та десь далеко працювали їх танки. В один вечір, вони прорвали правий фланг оборони та почали активно працювати з кулеметів по наших позиціях. Під час обстрілу, ми з товаришем побачили нашого побратима, якого поранили. Прибігли йому на допомогу та

виявили у нього вогнепальне поранення. На місці надали домедичну допомогу, евакуювали його та повернулися до бою. Після декількох годин жорстокого бою, ми вибили ворога з наших позицій», - згадує з хвилюванням ту добу наш герой.

За проявлений героїзм, за виконання поставлених задач у відсічі агресії рф Ярослав з позивним Ярема нагороджений відзнакою командувача Національної гвардії України – нагрудним знаком «За доблесну службу».

Військовий брав участь у звільненні Андріївки.

Воїн з Кременчука **Владислав Шабан** отримав «Золотий хрест» від Головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного. Про це повідомила журналістка Альона Душенко.

Військовий брав участь у звільненні Андріївки Бахмутського району Донецької області. Владислав взяв відповідальність на себе та врятував життя побратимам.

Сергія Литвиненка, старшого майстра Рублівського лісництва філії "Полтавське лісове господарство" нагороджено відзнакою Ради національної безпеки та оборони України "Захиснику України". Про це повідомили у пресслужбі Слобожанського лісового офісу.

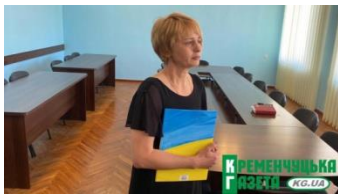
Чоловіку 33 роки, останніх 14 з них він присвятив лісовому господарству. Після закінчення Лубенського фахового лісотехнічного коледжу у 2009 році, працював лісником Борівського лісництва, потім - майстром лісу, згодом – у Рублівському лісництві на посаді старшого майстра лісу.

З початку повномасштабного вторгнення, вже 25 лютого 2022 року Сергій Олексійович був мобілізований. Спочатку був у роті охорони: стояв на блокпостах у напрямках Охтирки, а вже з літа минулого року воював під Бахмутом.

Про цей період у своєму житті воїн-лісівник говорить дуже мало.

Каже: виконував бойові завдання, як і всі інші захисники. Був у 58 бригаді солдатом зенітно-артилерійського зводу. Стримував наступ на Бахмут. Двічі був поранений, лікувався у госпіталі. Після реабілітації та демобілізації, чоловік повернувся у лісове господарство.

Нагороджені посмертно

16 червня, заступник начальника Кременчуцької РВА Артем Даценко передав медаль «За військову службу Україні» Надії Бражченко – дружині загиблого на війні Воїна **Віктора Харченка**. Посмертну нагороду Віктору присвоєно за дорученням Президента України Володимира Зеленського.

Третього березня 2022 року Віктора Харченка прийняли на військову службу по мобілізації до Кременчуцького районного ТЦК та СП. 10 вересня того року, у віці 51 року Віктор загинув під час бойового зіткнення з окупантами біля с. Кузьминівка на Донеччині.

За особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку Президент постановив нагородити посмертно орденом Богдана Хмельницького III ступеня кременчужанина, майора **Сову Геннадія Володимировича**.

Геннадій Сова загинув 2 вересня 2022 року в Херсонській області, захищаючи українську землю від російських окупантів.

18.10.2023 державну нагороду приймали представники родини загиблого солдата **Литвиненка Сергія Вікторовича**. Він, відповідно до Указу Президента України №310 від 30 травня 2023 року, за особисту мужність, самовіддані дії та героїзм при захисті нашої країни нагороджений орденом «За мужність» третього ступня, посмертно.

Зазначимо, що Сергій Вікторович народився 24 травня 1974 року.

Першого березня 2022 року був прийнятий на військову службу по мобілізації Дніпровським районним ТЦК та СП у Києві.

23 серпня 2022 року, у віці 48 років, Сергій загинув під час виконання бойових завдань біля села Білогірка Бериславського району Херсонської області.

«Це нагорода для вашої родини. Це посвідчення. Вам дякую», - сказав при врученні нагороди сину загиблого Олег Леднік.

Також нагороду від Президента України отримали рідні сержанта **Гори Володимира Олексійовича**. Він народився 23 липня 1983 року.

27 лютого 2022 року був прийнятий на військову службу по мобілізації Кременчуцьким РТЦК та СП.

17 квітня 2022 року загинув під час виконання бойових завдань поблизу населеного пункту Ізюм Харківської області.

Відповідно до указу Президента України №317 від 6 червня 2023 року, за особисту мужність і самовіддані дії та героїзм виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної стійкості України вірність військовій присязі, нагороджений орденом «За мужність» третього ступеня, посмертно.

Добірку склав начальник архівного відділу Кременчуцької районної військової (державної) адміністрації Сергій Качковський